

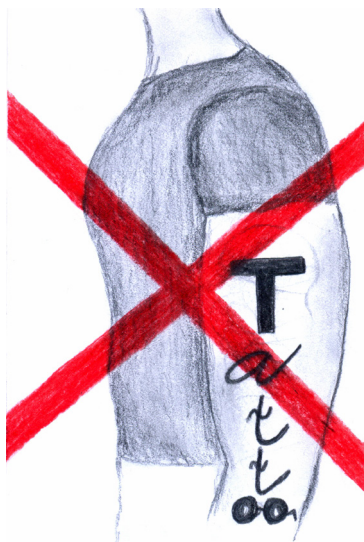
PREČO?

Nastal čas, keď sme sa aj my tretiaci dostali na prax. Konečne sa naše očakávania naplnili a škola už pre nás viac nepredstavuje len sedenie v lavici. S praxou na nás čakalo nové prostredie, noví ľudia a samozrejme aj nové predpisy, ktoré sme museli začať rešpektovať.

Všetci sme dostali rovnakú uniformu, nesmela nám chýbať ani správna zdravotnícka obuv, vlasy zopnuté dohora, žiaden výrazný make-up, na nechtoch ani len priehľadný lak.

A takto ako vyzbrojená armáda sme sa vydali do boja.

Vzdali sme sa dlhých nechtov s tým, že chránime naše zdravie a zdravie pacientov. Vz dali sme sa svojej upravenej tváre a dlhé vlasy sme museli skrotiť, aby nám nebránili pri práci. Naše osobnosti ráno zatvoríme v skrinke a o 12:15 sa zase stávame tým, kým sme. Na pohľad je hneď vidieť, kto je zo zdravotky. Všetci sme rovnakí, nikto nevychádza z radu. Ale čo ostatní pracovníci? Sestra nám podáva pomôcky a pritom nám padá zrak na jej pazúry. Vo výťahu nás čakajú tváre sestier s výrazným mejkapom, dokonca niektorým nechýbajú ani poriadne umelé riasy. Cítíme sa nekomfortne pri ich tvárach s našou prirodzenosťou. Závidíme im to, že môžu byť kým sú, a len nás čaká trest pri porušení pravidiel. Závidíme našim kamarátkam z gympla, že si môžu strieďať farby gélových nechtov a my na ne nesmieme ani pomyslieť.

V živote chceme byť výnimoční, šperky, tvár, tetovania, aj to nás robí originálnymi. Kvôli praxi sa vzdávame všetkého, ale keď vidíme ostatných, búri sa v nás hnev z neprávosti. V hlavách máme zakorenené, že pravidlá by mali platiť pre všetkých bez rozdielu.

No naša práca nám berie to, kým sme a to, čo vidíme, z nás robí poslušné ovečky ženúce sa vpred za neviditeľným cieľom. Už sme dosť veľkí na to, aby sme pochopili prečo, ale asi nie až tak dosť, aby sme ignorovali to, čo vidíme. Mysleli sme si, že všetci nám pôjdu príkladom, ale mýlili sme sa. Aj my chceme mať krásne nechty, pre niekoho je to základ dobrého výzoru. Niektoré z nás sa odlišujú svojím líčením a byť bez rúžu, liniek a tieňov je im nepríjemné. Možno aj pár žiačok porušilo pravidlá, možno napriek predpisom. Ale sme mladí uvedomelí ľudia a vieme, že dodržiavaním pravidiel neublížime nikomu. Prečo by sme aj

my nemohli ísť príkladom v práci, ktorá nás baví a chceme pre pacientov len to najlepšie? Možno by si mohli dospeli uvedomiť, čo robia a ako kazia správanie mladších a neskúsených. Snáď nie je také ťažké dávať príklad deťom, ktoré to potrebujú, aby videli zmysel v tom, čo robia. Asi je to pre nich dosť ponížujúce priznať si, že máme pravdu. Ak sú dané normy, mali by platiť pre všetkých bez rozdielu, postavenia a veku. Alebo nie?

Pýtame sa riaditeľa:

Prečo študenti na praxi nemôžu mať nalakované nechty, make-up, piercing a tetovanie?

PREČO TO ZAKAZUJÚ?